

[Keld Albrechtsen]

britiske dominans også vokset støt gennem de sidste 40 år i Nordirland.

Sultestrejken er et af beviserne på, at den britiske politik i Nordirland gennem de sidste 40 år kun har gjort ondt værre. Polariseringen i samfundet er næsten total, og modstanden imod briterne bliver stadig mere desperat. I forlængelse af de sidste års hårde politik står den britiske regering stejlt over for de sultestrejkende. Den foretrækker at lade dem dø fremfor at give efter for deres krav. Situationen er i øjeblikket meget alvorlig for de sultestrejkende mandlige fanger, og hvis de sultestrejkende får lov til at dø, kan det udløse en eksplosion i de nationalistiske arbejderkvarterer.

Som medlem af EF sammen med Storbritannien har Danmark et medansvar for udviklingen i Nordirland og for de sultestrejkende fanger. Det er derfor, jeg i dag stiller det spørgsmål, om ikke den danske regering ser det som sin opgave at bakke op bag de sultestrejkende fangers krav.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

I en afgørelse tidligere i år har den europæiske menneskerettighedskommission afvist, at behandlingen af fangerne i Long Kesh-fængslet i Nordirland er i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention, og man har specielt afvist, at behandlingen af disse fanger er inhuman og nedværdigende. Kommissionen anførte samtidig, at fangernes krav om at opnå status som politiske fanger hverken har hjemmel i national lovgivning, i den europæiske menneskerettighedskonvention eller i international ret i øvrigt.

Under disse omstændigheder er der altså ikke grundlag for overvejelser i regeringen om at fremkomme med tilkendegivelser vedrørende de krav, som de sultestrejkende indsatte i Long Kesh-fængslet har fremsat.

Men jeg vil gerne samtidig sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg tror, vi alle i denne sal, hvis vi tager de rent menneskelige, jeg vil sige tragedier, der er forbundet med denne sag, deler håbet om, at det må lykkes at løse op for den tragiske situation omkring de sultestrejkende fanger, således at nye meningsløse tab af menneskeliv kan undgås.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm.nr. 313

10) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Kalnæs (SF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at hindre de oplagte urimeligheder, der kommer til udtryk først og fremmest ved den forskellige belastning fra grundskatter i privatejdet tæt, lavt byggeri og i almennyttigt tæt, lavt byggeri, men også gennem den forskellige vurderingspraksis mellem almennyttigt etagebyggeri og almennyttigt tæt, lavt byggeri?«

Skriftlig begrundelse

Det har længe været klart, at der sker en betydelig forskelsbehandling af ejere og lejere, fordi ejere kan fratække betalte ejendomsskatter i deres indkomst, hvorved der kan fås helt op til 70 pct. »rabat«, medens lejere fuldt ud pålignes de betalte ejendomsskatter.

Realiteternes grove urimeligheder vises tydeligt ved, at et privatejet rækkehus på 108 m² i 1980 vil blive belastet med netto 1.551 kr. (med en marginalskat på 60 pct.), medens en helt tilsvarende almennyttig bolig i samme kommune vil blive belastet med 5.178 kr.

Det er specielt tæt, lavt almennyttigt byggeri, der er hårdt ramt, idet etagebyggeri vurderes efter et andet princip, der også burde være gældende for tæt, lavt almennyttigt byggeri, da det ikke kan være afgørende, om boliger ligger oven på hinanden eller ved siden af hinanden.

Det er derfor absolut nødvendigt, at der hurtigst muligt tages initiativ til at ændre disse forhold.

Kalnæs (SF):

Det spørgsmål, jeg tager op her, hænger sammen med to uheldige sider ved beskatningen af grundværdierne. For det første er der fradragsret for ejendomsskatter, når man bor i ejerbolig, medens der ikke er det for lejere. Den anden ting er, at almennyttige gårdhuse vurderes, som om de kunne sælges, og det er slet ikke tilfældet.

Disse to uheldige sider ved ejendomsbeskatningen har ført til, at Boligselskabernes Landsforening nu har måttet tage spørgsmålet op, for det har vist sig, at grundskyldbelastningen er blevet 13 gange, måske endda